

Betreft: Reactie BOVAG op consultatie Wetsvoorstel verbetering bestrijding heling

Bunnik, 21 december 2020

Geachte heer Grapperhaus,

Hierbij reageer ik graag namens BOVAG op het Wetsvoorstel verbetering bestrijding heling. BOVAG vertegenwoordigt ongeveer 9.000 ondernemers in de mobiliteit, waaronder autobedrijven, truckbedrijven, gemotoriseerde tweewielerbedrijven, fietsbedrijven, camper- en caravanbedrijven, schadeherstelbedrijven en motorrevisiebedrijven.

Vanzelfsprekend ondersteunt BOVAG de doelstelling van het wetsvoorstel: het beter aan kunnen pakken van heling. Daarbij is het voor onze leden wel van het grootste belang dat de verplichtingen die hen het kader van helingbestrijding worden opgelegd doelmatig zijn. Onnodige administratieve lasten en bewaarplichten dienen voorkomen te worden. Bepaalde onderdelen van (de toelichting bij) het wetsvoorstel dragen bij aan het voorkomen van onnodige lasten. Wij signaleren echter ook nog een aantal knelpunten of onduidelijkheden. Die lichten we hieronder graag nader aan u toe.

Gekentekende voertuigen

Allereerst zijn wij verheugd te vernemen dat er in de AMvB voor wat betreft de bewaarplicht voor gebruikte goederen (artikel 437 lid 1f Sr) een uitzondering zal worden gemaakt voor voertuigen waarvoor een kentekenregistratieplicht geldt. Zekerheidshalve willen wij benadrukken dat gekentekende voertuigen in de AMvB ook uitgezonderd zouden moeten worden van de *registratieplicht* in het DOR (artikel 437 lid 1a Sr).

Zoals in de MvT uitgebreid wordt toegelicht verhindert (de realtime diefstalsignalering vanuit) het RDW-kentekenregister in de praktijk dat gestolen voertuigen met een kenteken kunnen worden doorverhandeld. Het na inkoop moeten bewaren van dergelijke voertuigen heeft derhalve geen toegevoegde waarde in het kader van helingbestrijding, zoals in de MvT terecht wordt aangegeven. Datzelfde geldt dan uiteraard ook voor de eventuele verplichting om dergelijke voertuigen – naast de registratie die al in het RDW kentekenregister plaatsvindt – óók in het DOR te registreren.

Uit de tekst van de Memorie van Toelichting kunnen wij echter niet met zekerheid opmaken dat gekentekende voertuigen in de AMvB ook uitgezonderd zullen worden van verplichte registratie in het DOR. We vertrouwen erop dat dit wel het geval zal zijn, en dat aan handelaren in dergelijke voertuigen geen zinledige administratieve verplichtingen zullen worden opgelegd.

Verkoopregister

In de MvT wordt de conclusie getrokken dat de verplichting tot het bijhouden een verkoopregister niet nodig en gerechtvaardigd is vanuit opsporingsperspectief. Wij zijn dan ook positief dat het ministerie in gesprek zal gaan met het VNG om deze verplichting – die in de APV van het overgrote deel van de gemeenten is opgenomen – uit de model-APV van VNG te schrappen. Dit betekent echter niet dat gemeenten deze verplichting ook daadwerkelijk uit hun bestaande APV zullen verwijderen, of dat op het naleven van deze verplichting niet langer zal worden gehandhaafd.

Gelet op de conclusie van het ministerie dat het bijhouden van een verkoopregister in het kader van helingbestrijding (mede gelet op de Grondwet, het EHRM en de AVG) niet gerechtvaardigd is, zijn wij van mening dat van ondernemers niet langer kan worden gevergd een dergelijk register bij te houden. Wij zouden daarom graag van het ministerie vernemen dat de nakoming van deze verplichting niet langer zal worden gehandhaafd.

Aangewezen goederen en lasten voor ondernemers

Wij begrijpen uit de MvT dat de registratie- en bewaarplicht uitsluitend zal gelden voor gebruikte goederen die nader zullen worden omschreven in de AMvB. Dit zal alleen goederen betreffen die gevoelig zijn om door misdrijf te worden ontvreemd, zodat de lasten van handelaren worden beperkt tot het noodzakelijke. Dat lijkt ons een juiste benadering. Uit de toelichting bij artikel 437, eerste lid, onder f, Sr blijkt dat in de AMvB in ieder geval een aantal verschillende voertuigonderdelen als zodanig zullen worden aangewezen. Daarbij zullen handelaren 'onder meer een nauwkeurige omschrijving en specifieke kenmerken van die onderdelen in het DOR moet verwerken'.

Wij nemen aan dat in de AMvB (per voertuigonderdeel?) zal worden gespecificeerd welke specifieke kenmerken geregistreerd moeten worden, en mogelijk ook wat onder een nauwkeurige omschrijving moet worden verstaan. Het is van belang dat dit deze criteria niet ruimer zullen worden ingevuld dan strikt noodzakelijk is in het kader van helingbestrijding, zodat de lasten voor handelaren inderdaad tot het noodzakelijke beperkt zullen blijven.

In dat kader merken wij tevens op dat de wetgever er kennelijk vanuit gaat dat de administratieve last voor ondernemers die voor de registratie van goederen in DOR gebruik maken van een webservice, waarmee een koppeling tussen hun bedrijfsadministratie en DOR tot stand wordt gebracht, 'tot nul gereduceerd' zal worden. Als handelaren echter op grond van de AMvB bepaalde kenmerken of een bepaalde specifieke omschrijving van gebruikte goederen moeten registreren, die zij normaliter niet in hun bedrijfsadministratie zouden opnemen, dan leidt dit alsnog tot een (flinke) administratieve lastenverzwaring.

Verder zal niet iedere handelaar gebruik maken van een bedrijfsadministratiesysteem dat gekoppeld kan worden aan DOR. De eventuele overstap naar een ander administratiesysteem, dat een dergelijke koppeling wel zou bevatten, is voor ondernemers ingrijpend. De administratieve lasten die voor handelaren uit de registratieplicht voortvloeien dienen dus niet te worden onderschat.

Ook willen wij er nog op wijzen dat onze leden ook gebruikte voertuigonderdelen kunnen innemen van klanten met het primaire oogmerk om deze voor hen op een verantwoorde manier af te voeren, bijvoorbeeld als afval (zodat deze goederen bijvoorbeeld gerecycled kunnen worden) of als schroot dat tegen een beperkte vergoeding wordt verkocht aan een handelaar. Hoewel in dergelijke gevallen volgens ons geen sprake is van 'handelen' in de zin van het wetsvoorstel, omdat er in deze context geen sprake is van opkopen 'met het kennelijke doel daar geld aan te verdienen', voorzien wij dat hier mogelijk toch onduidelijkheid over zal ontstaan. In de MvT, dan wel in de AMvB, zou daarom volgens ons volledigheidshalve nader kunnen worden toegelicht dat de inname van dergelijke gebruikte goederen buiten de wettelijke registratie- en bewaarplicht valt. Van (mogelijke) heling is in zulke gevallen immers geen sprake.

Bewaartermijn

Verder is het was BOVAG betreft positief dat de bewaartermijn enkel geldt voor de eerste opkoper/handelaar die het goed in het DOR inschrijft, en niet voor eventuele opvolgende verkrijgers. Wij vragen ons echter af of de verkoper van een dergelijk goed in de praktijk ook daadwerkelijk gebruik zal maken van de mogelijkheid om dit in het DOR geregistreerde goed op naam van de verkrijgende handelaar te zitten. Dit vergt immers een (extra) administratieve handeling van de verkoper van het goed, terwijl hij zelf verder geen baat bij het verrichten van deze handeling heeft. In de praktijk zal een handelaar die een gebruikt goed van een andere handelaar koopt dit goed doorgaans dus zelf opnieuw in DOR (moeten) registreren. Handhavers kunnen in dat geval niet (eenvoudig) nagaan in DOR of de bewaartermijn voor dat betreffende goed inderdaad niet geldt. Het overzetten van een goed in DOR op naam van de verkrijgende handelaar zou in ieder geval geen voorwaarde mogen zijn om de bewaartermijn als opvolgende handelaar niet te hoeven hanteren.

Uiteraard zijn wij graag bereid tot het geven van een nadere toelichting met betrekking tot de door ons genoemde punten.

Met vriendelijke groet,

Melle Koelemaij

Jurist BOVAG